

[Holmberg.]

at det var god logik at lægge stigningerne på varerne gennem en forhøjelse af taksterne, gik det også gennem min første tale, at vi ønsker, at der skal være balance, men vi finder det rimeligt at finde andre former end netop at lægge på priserne; der må også kunne ske besparelser.

Så kom ministeren i forbindelse med mit spørgsmål om sidelinjernes underskud med en lidt ironisk bemærkning om, at ministeren og generaldirektoratet ikke har fundet frem til tallet for dette underskud, og ville være meget taknemlige for oplysninger fra min side. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at for 3-4 år siden stillede venstre og de konservative et spørgsmål i forbindelse med besparelser på sidelinjerne, idet vi spurgte ministerens departement, hvorledes forholdene var vedrørende statsbanernes tabgivende sidelinjer; vi fik det svar, at der var 16-17 baner, som var tabgivende og viste underskud. Jeg kan altså her henviser til det materiale, som ministeren selv har stillet til rådighed.

Dernæst kom ministeren med et par bemærkninger om, at når vi har forlangt rationalisering, ville det også være rimeligt at yde midler til fornyelse af materiellet. Jeg er enig med ministeren. Jeg tror, det er rigtigt, at finansudvalget og folketinget ser lidt mere stort på det; når der kommer forlangender og ansøgninger fra DSB om fornyelse af materiellet, skal de også have sådanne fornyelser, ellers vil de tabe i konkurrencen.

Jeg fik intet svar på mit spørgsmål om, hvor stort overskuddet er på Store-Bælt, men ministeren må åbenbart vide en hel del derom, for ministeren gav det svar, at det overskud, som Forenede danske Motorøjere stillede op på 30 mill. kr., var helt forkert, og det må jo betyde, at ministeren kender overskuddets størrelse. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister: hvor stort er dette overskud.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Hvad angår sidebanernes underskud vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at det ikke er en hemmelighed for nogen, at sidebanerne har givet underskud. Jeg troede, at det ærede medlem havde fået fat

i friske tal, og det var dem, jeg var interesseret i at se.

Med hensyn til Store-Bæltsoverfartens overskud har jeg tidligere sagt, at det er et meget svært problem, fordi denne overfart drives i forbindelse med jernbaneloverfarten ved Store-Bælt, og derfor kan man ikke få helt nøjagtige tal frem. Jeg spurgte imidlertid generaldirektøren forleden dag, da tallet på de 30 mill. kr. stod i det pågældende blad: er der noget som helst om dette? Da sagde han: afgjort nej, det ligger langt under. Man kan godt sige, at overskuddet ligger under det nævnte tal uden præcist at have gjort op, hvad det drejer sig om. Man kan godt skønne, om der er tale om 30 mill. kr. eller om 2 eller 3 mill. kr. uden at have præcise tal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Poul Nilsson: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra følgende medlemmer har jeg modtaget anmodning om, at udenrigsministerens redegørelse om Cubasituationen sættes til forhandling i tinget:

K. Axel Nielsen, Henning Rasmussen, Jørgen Peder Hansen, Otto Mørch, Rudy Schrøder, H. Larsen (Bjerre), Egon Jensen, Søgaard, Wingsøe, Dupont, Albertsen, Helge Larsen, Kirkegaard, Aksel Larsen, Morten Lange, Skræppenborg-Nielsen, Kai Moltke og Herluf Rasmussen.

Efter at *Edel Saunte* har nedlagt sit mandat som medlem af folketinget, har vedkommende gruppe udpeget *Henning Rasmussen* til i hendes sted at indtræde i udvalget til valgs prøvelse.

Den pågældende er herefter valgt.

Medlem af folketinget Otto Mørch har

[Formanden.]

meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål.

„Hvad er der hidtil foretaget fra udenrigsministeriet, og hvad agtes der videre foretaget i anledning af tilbageholdelsen af de 2 danske statsborgere, politibetjentene Bent Sørensen og Jørgen Larsen på Mallorca?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Det er meddelt mig, at *Holger Eriksen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til arvelov og forslag til lov om ændringer i skifteloven. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Holger Eriksen* har vedkommende gruppe udpeget *Otto Mørch*, som herefter er valgt.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 15⁵⁰ med følgende dagsorden:

Forhandling om udenrigsministerens redegørelse til folketinget om Cubasituationen.

Mødet hævet kl. 15⁴⁰.

17. møde.

Onsdag den 31. oktober kl. 15⁵⁰.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om udenrigsministerens redegørelse til folketinget om Cubasituationen.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 744).

K. B. Andersen: Ingen havde vel, da det i sidste uge blev bebudet, at den højtærede udenrigsminister ville give tinget en uden-

rigspolitisk redegørelse med udgangspunkt i Cubakrisen, turdet håbe, at denne debat kunne finde sted i den atmosfære af lettelse på grund af situationens afspænding, som vi i dag kan konstatere.

Inden jeg på mit partis vegne skal gøre nogle kommentarer til den højtærede ministers redegørelse, vil jeg gerne takke for redegørelsen, såvel for det overblik, den gav over de mest aktuelle udenrigspolitiske problemer som for dens synspunkter og vurderinger.

I fortsættelse af den højtærede ministers redegørelse for Cubasituationen kan det måske være rigtigt at slå fast, hvad Cubakrisen ikke drejede sig om. En del af den debat, der har fundet sted i offentligheden og mand og mand imellem, tyder på, at det ikke er overflødigt at gøre det. Cubakrisen drejede sig ikke om amerikansk indblanding i Cubas indrepolitiske forhold. Cubas indrepolitiske forhold kan ikke undgå at optage os. Alle tilhængere af en mere demokratisk udvikling i de latin-amerikanske lande, en i mange tilfælde højest påkrævet og ønskelig udvikling, kan kun beklage, at Cubas revolution er endt i det håndfaste diktatur, som det synes at være endt i; men Cubakrisen drejede sig ikke om indblanden heri.

Cubakrisen opstod heller ikke på grund af amerikansk standsning af forsyningerne til Cuba, for en sådan standsning var der som bekendt ikke tale om, og Cubakrisen drejede sig end ikke om standsning af leverancer af defensive våben til Cuba. Krisen opstod af den amerikanske reaktion over for et længe og stærkt benægtet forsøg fra Sovjetunionens side på at opbygge offensive raketanlæg på Cuba, anlæg, der ikke alene betød en trussel imod det amerikanske fastland, men dermed også mod hele det vestlige forsvar, og det vil altså også sige mod de kræfter, der forsvarer vort lands sikkerhed og frihed.

Det er en stor lykke, at kombinationen af amerikansk beslutsomhed og smidighed og en realistisk vurdering af situationen fra Sovjetunionens side førte til det foreløbige